

Vi koste oss med konkurranser og aktiviteter i høstsola.
FOTO: JONATHAN EKSTRÖM

– Som å være på leir

Forsamlingen på Verningen bedehus fikk nyte solfylte dager på Solbukta leirsted. God undervisning, morsomme uteaktiviteter og fokus på fellesskapet var noen av ingrediensene i en vellykket forsamlingshelg.

Side 43

Utsending

Amalie ble kristen gjennom familien til venninna. Nå bor hun i Kenya og jobber på Norwegian Community School.

LES MER PÅ S. 44.

Innspill
Sonja Leirvåg

Leir- og lagsutvikler og utviklingskonsulent

Bedre sammen!

Bibelen snakker mye om fellesskap. Helt fra første side kan vi lese om hvordan Gud både skapte i og til fellesskap: «La oss lage mennesker i vårt bilde, så de ligner oss! (...) Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte ham dem.» (1.mos 1,26-27) Mennesket er skapt til fellesskap med både Gud og andre mennesker, og det gjennomsyrrer både Bibelens fortellinger, og menneskenes historie. Å være en del av et fellesskap kan for mange av oss være noe vi tar som en selvfølge – kanskje vi ikke tenker over det før vi befinner oss i en situasjon der vi føler oss helt alene?

DET KRISTNE FELLESSKAPET

Fellesskapet blant de første kristne beskrives nokså annerledes enn det jeg tror de fleste av oss kan si om våre egne kristne fellesskap i dag. Det kan se ut som om de nærmest hadde en felles økonomi, der alle fikk etter behov, og at det var snakk om et daglig fellesskap (Apgj 2,42-47). Jeg kan si mye positivt om de kristne fellesskapene jeg hører til, men det er lite som ligner på dette som Lukas skriver om. Det nærmeste jeg kommer, er kanskje det fellesskapet som skapes når jeg reiser på leir.

LEIR

På leir kommer store og små vennegjenger, men det hender også at folk kommer alene og håper på nye vennskap. Noen «kan alt om Jesus og Gud og sånt», mens andre synes det er vanskelig å forstå ord som «disippel» og «nåde». Lederne kan være en god blanding av de som selv har opplevd at leir har vært avgjørende for deres

forhold til Jesus, de som bare elsker sosiale sammenkomster og de som har barn som ikke vil reise alene på leir.

JESU KROPP I BEVEGELSE

Det som aldri slutter å fascinerer meg, er hva som skjer når denne gjengen av mennesker kommer sammen på et stort eller lite leirsted. Man legger bort telefoner og andre skjermer og er til stede i k(a)oset fra tidlig morgen til seine kvelden, gjerne en hel helg til endes. Selv om lederne kommer med ulike motivasjon, har forskjellig bakgrunn og ulike personligheter, blir vi avhengige av hverandre og får se sider hos de andre som utfyller våre egne. På leir får ikke barna (og de voksne) bare høre om Jesus, men de får oppleve Jesu kropp i bevegelse.

Selv har jeg ikke vokst opp med leir, men jeg var leder første gangen jeg var med. Tid-

«Jeg tror leir gir oss noe som vi kanskje mister litt i vårt stadig mer individualistiske samfunn.»

ligere var jeg nok av dem som tenkte at leir muligens var litt på vei ut, men de siste årene har jeg endret mening. Jeg tror leir gir oss noe som vi kanskje mister litt i vårt stadig mer individualistiske samfunn – fellesskap over flere dager, der vi får erfare at vi blir utrustet til fellesskapets beste og til Guds ære!

Gjør disipler

– I strategien vår er "Gjør disipler" et satsingsområde. Hva kan vi som enkeltpersoner eller fellesskap gjøre for å bli bedre på disippelgjøring?

Ingunn Tommelstad Thoresen, Oslo

– For meg er det kjempeviktig å være med i en mindre bibelgruppe. De er mine medvandrerer. Vi deler liv og erfaringer, vi ber sammen og for hverandre og vi jobber med tekstene. Det hjelper meg i hverdagen! Forsamlingene kan legge tilrette for smågrupper og gjennom forkynnelse og undervisning gi frimodighet og hjelp til å leve annerledes liv.

Andreas Karstad, Hamar

– Vi må selv leve som disipler i alle livets deler. Hvis Jesus er Herre i våre liv, kan vi invitere andre til å følge ham også. Og disipler går sammen – kristenlivet er ikke designet for å leves alene. Så dropp all fasade. Disipler lever sårbart og åpent med hverandre.

Jon Georg Fiske, Oslo

– Jesus sa: «Gjør disipler», så dette er jo i kjernen av hva det er å være en kristen. I en travel hverdag tror jeg nøkkelen er å være intensjonelle i våre hverdagsrelasjoner. I familien, på jobb eller skole: Be for og led andre aktivt nærmere Jesus i ord og handling.

Steinar Hole, Kongsvinger

– Jeg tror disippelgjøring handler om å høre, se og gjøre. Vi kan starte smågrupper som forsøker å være en av Guds konkrete velsignelser til lokalsamfunnet hver uke. Sammen kan vi prøve og feile, trøste, be og oppmuntre hverandre, og gjensidig disippelgjøres til Jesus-refleksjoner i hverdagen.

Lisa Kleveland, Oslo

– Jeg tror vi må tørre å vise mer av hvordan livet med Jesus er! Man kommer en lang vei med å skape nysgjerrighet – jeg tror andre kan få et godt forhold til Jesus hvis vi har et godt forhold til Jesus.

HÅVARD JØSSANG

Det er noe helt eget og spesielt når barna synger om Jesus.

FOTO: JONATHAN EKSTRÖM

Som å være på leir

Forsamlingen på Verningen bedehus fikk styrket fellesskapet på weekend.

TEKST: OLE HARALD MONSEN

Vi reiste over fjorden til Solbukta leirsted i Fredrikstad. Målet vårt var å bli bedre kjent med hverandre og med Jesus. Det var 95 påmeldte, inkludert omtrent 40 barn og unge, noe som tydet på at arrangementskomiteens opplegg og tema «Med Jesus i familien» var noe mange ville være med på.

STOR GLEDE

Maria Celine Lundebjerg ledet oss gjennom to undervisningsbolker der noen av temaene var hentet fra hennes egen bok «Når hjertet får ører». Det var en super undervisning for store og små. Eget husorkester deltok for å styrke fellessangen. Og barnekoret, under dyktig ledelse av Trine Hermundsplass, gledet oss med mange flotte sanger. Undertegnede, og flere la jeg merke til, kjente gledestårene strømme på.

AKTIVITETER

Septembersola skinte over vakre Solbukta og det gjorde det mulig med mye uteaktivitet. En av aktivitetene besto av mange lag, som med stor entusiasme og kreativitet, løste forskjellige oppgaver. Dette var virkelig

«lagbyggeroppgaver» med en stor porsjon humor og glede. Grilling av pølser skapte trivsel innimellom aktivitetene og det ble god tid til prat i den fine høstsola.

Morokvelden var nok et høydepunkt for mange av barna. Det å se voksne tulle og dumme seg ut slår aldri feil. Frode Rauan opptre som tryllekunstner, og det glemmer vi heller ikke så lett.

FOKUS PÅ FAMILIE

På kveldstid, etter at mange av barna hadde lagt seg, fikk vi servert kaffe og kaker i peisestua. Hans Georg Skuggedal og Fredrik Hector delte kveldstanker med oss om det store begrepet «familie». Betrakningene kretset rundt vår egen nære familie, Guds familie og konkret om Jesu familie. Det var fine innspill til refleksjon og ettertanke.

Inger Elise Kjøndal Ekström bidro med innsiktsfull andakt og undervisning på søndagsmøtet, der vi også delte nattverd sammen.

Det å være på forsamlingshelg er som å være på leir. Det er så mye fint som skjer. Og måltidene er viktige. På leir sitter vi ofte på faste plasser når vi spiser. Denne gang var det viktig å bli kjent med hverandre som fellesskap. Derfor byttet vi ofte plasser når vi spiste.

TAKKNEMLIGHET

En begivenhetsrik helg er kommet til ende

Hvem bygger det høyeste tårnet? Lagånd og kreativitet ble testet under aktivitetene.

Foto: Jonathan Ekström

og vi kjenner på takknemlighet for den fine flokken vi er en del av. Vi erfarer at vi vokser i antall og at flere unge familier blir med. Fram til nå har vi klart oss med frivillig arbeidsinnsats, men vi har også et ønske om å styrke arbeidet med en Barne- og ungdomsarbeider. Det blir spennende å se hva Mulighetens Gud legger i vår vei framover.

På nlm.no kan du finne stillingsutlysning for Barne- og ungdomsarbeider (50 %) på Verningen bedehus.

Amalie Gunnerud fra Hurum har nettopp reist ut som utsending for Misjonssambandet i Kenya.

FOTO: PRIVAT

Hvem: Amalie Gunnerud (25)

Hvor: Nairobi, Kenya

Hva: Lærer på Norwegian Community School

Jeg lengtet etter Jesus

Jeg ble kristen gjennom det hverdagslige vitnesbyrdet til venninna mi og familien hennes. Nå får jeg vitne om Gud, som utsending i Kenya.

TEKST: AMALIE GUNNERUD

Jeg vokste opp på Hurum, en times tid utenfor Oslo og Drammen. Jeg er fra en god og kjærlig familie, og ser tilbake på min oppvekst med takknemlighet. Det er få kristne på Hurum, og lite kristent arbeid. Jeg er ikke selv vokst opp i en kristen familie, og før jeg begynte på ungdomsskolen, kjente jeg ikke en eneste kristen. Men der ble jeg kjent med en jente på trinnet som var kristen. Hun og familien hennes ble etter hvert en del av mine nærmeste venner.

ANNERLEDES

Selv om jeg alltid har hatt en trygg og god familie, merket jeg likevel at noe var annerledes med disse menneskene som jeg fikk bli kjent med. Måten de møtte meg på, så hverandre på, hadde andre verdier, perspektiver og vaner, gjorde noe med meg. Atmosfæren i hjemmet deres var helt spesiell, noe annet enn jeg hadde opplevd før, og som jeg etterpå har forstått

at var Guds eget nærvær.

Å bli kjent med familien Stendal, som tok meg inn i varmen og nærmest adopterte meg som sin egen datter (selv med seks egne barn), gjorde noe med meg. De hadde noe jeg lengtet etter. Jeg har alltid tatt meg til rette og følt meg hjemme hos andre. Hos familien Stendal var det intet unntak. Og etter å ha vært aktiv deltaker i salmesang, bibellesning, bønner og kirkebesøk som de frimodig inkluderte meg i, forstod jeg at det jeg lengtet etter var Jesus.

DYPERE RELASJON MED GUD

Selv om jeg ble kristen på ungdomsskolen, var det ikke før jeg begynte på KVS-Lyngdal på videregående, at jeg fikk erfare å få en dypere relasjon med Gud. Gjennom gode forbilder, god forkynnelse, stødige medvandre-re, og kanskje viktigst av alt; tid i lønnkammeret, fikk jeg erfare den helbredende kraften i Guds Ord. Her fikk jeg også se hvilken

Skolen har ca. 40 elever med et stort mangfold i både geografisk og religiøs bakgrunn.

FOTO: MARIE GULLORD SOLLI

enorm verdi et godt fellesskap har, i vandringen med Jesus.

HJERTE FOR KENYA

Første året mitt på lærerstudiet tok jeg disippeltreningsskole gjennom Ungdom i Oppdrag. Her fikk jeg blant annet reise på en måneds misjonstur til Kenya. Siden den gang har Gud brukt mange mennesker og situasjoner til å skape en stadig større brann i hjertet mitt for Kenya, og når muligheten nå bød seg til å reise ut, kunne jeg ikke la den gå meg forbi. Selv om Kenya er et kristent land, er det stort religiøst mangfold her, og hverdagen min gir meg en unik mulighet til å være et lys i møte med mennesker.

Å være lærer er veldig meningsfullt. På NCS (Norwegian Community School) har vi ulike arrangementer i løpet av skoleåret. I september hadde vi inn-samlingsdag til årets TV-aksjon, med blant annet kamelridning, hoppeslott, aktiviteter, god mat

og drikke, underholdning og god stemning. Vi har fantastiske elever og foreldre på NCS, og det er et takknemlig sted å jobbe.

DYP TAKKNEMLIGHET

Å få lov til å bruke lærerutdanningen min i tjeneste for Gud er fantastisk, og noe jeg er utrolig takknemlig for. Jeg synes det er fantastisk hva Misjonssambandet gjør både her i Kenya, og mange andre steder i verden, ved å legge til rette for at enkeltmennesker som meg selv kan få stå i en større sammenheng og være med å ta del i vårt felles kall. Jeg vil uttrykke min dypeste takknemlighet til alle dere som er med å støtte, be og heie på meg og andre ute på felt. Vi er alle lemmer på Guds kropp, og jeg ber om at hver og en skal få det dere trenger for å stå stødig der hvor akkurat dere er plassert.

Guds rike velsignelse og fred over liv og tjeneste!

Begge bilder tatt fra det første møtet i Valdresveien 23.

FOTO: TOM TEIEN

Første møte i Valdresveien 23

I 2017 solgte Misjonssambandet, sammen med Normisjon, Fagernes Misjonshus. Vi vurderte ikke huset som tjenlig for fremtidig arbeid lenger. Men på samme tid hadde vi et håp om at det skulle legge seg til rette for et nytt fremtidig lokale hvor vi kunne invitere til møter på Fagernes.

Sju år er gått siden den gang. Gleden var derfor stor da vi 25. september i år kunne invitere til første møte i vårt nye lokale i byen. Valdresveien 23 rommer gjenbruksbutikk for Misjonssambandet og flere utleievirksomheter. Samtidig har vi fått bygge en avdeling som er tilpasset behovet for møter. Forsamlingen på Fagernes og i Nord-Aurdal er ikke stor. Men vi er i gang.

Regionleder Tom Teien deltok sammen med undertegnede på dette første møtet med hilsen og tale, og vi hadde en enkel markering med skriftlesning og forbønn for den virksomheten som vi håper det igjen skal bli på Fagernes. Vårt ønske og vår bønn til Gud er at det nye lokalet skal bli til velsignelse for byen og for folket på Fagernes.

ERNST JAN HALSNE

Håkon og Mari
fra Oman.

Glimt fra Etiopia

Vi reiste til Etiopia i januar, og jeg kan ikke si at vi har vært så mye i ro de første ni månedene av oppholdet.

TEKST: HÅKON RYDLAND, FOTO: PRIVAT

På nåværende tidspunkt har jeg allerede fylt ut ni sider i passet mitt – det er én side i måneden. Hvorfor ble det slik? Skulle vi ikke være i Etiopia?

INN OG UT AV LANDET

De første seks månedene gikk vi på språkskole i Addis Abeba, med et oppbrudd i februar da vi deltok på den årlige misjonærkonferansen i Nairobi, etterfulgt av en evangeliseringstur til Tanzania.

I vår fullførte jeg også masteroppgaven min. Men lettelsen over å levere ble fort til skuffelse. Bare et par timer senere fikk vi vite at det var problemer med arbeids- og oppholdstillatelsen vår, og visumet vårt gikk snart ut igjen. Det førte til en ny tur ut av lan-

det. Denne gangen til Emiratene og Oman.

Da vi kom tilbake flyttet vi til en by i Bale-regionen som heter Robe. Årsaken er at Mari trengte seks måneder praksis for å få helselicens, som hun nå tar i nabobyen Goba. Robe er en muslimsk by som ligger 3-7 timer unna Ginnir (avhengig av om vi setter oss fast i gjørma eller ei). Tross omveltningene må vi prøve å se lyst på hvordan Gud kan bruke denne mellomfasen.

UVANTE ARBEIDSVILKÅR

På sykehuset har Mari vært på føden, barsel og nyfødtintensiv. Hun har blitt kastet ut i oppgaver man ikke ville fått i Norge, blant annet å ta imot rundt 15 babyer som sykepleier.

Hun fikk en liten sjokkopplevelse første dag på jobb da det verken var vann, såpe eller desinfeksjon på avdelingen, kombinert med ukjente sanseinntrykk. Det gjør også inntrykk når nyfødte dør av årsaker vi ikke ville sett i Norge. Dette er krevende, men samtidig uvurderlige erfaringer å ha med seg før hun skal bidra inn i Maternal and Infant Health Project i Ginnir.

RELASJONSBYGGING OG FORKYNNELSE

For min del har jeg prøvd å bli kjent med folk, prester og ledere i Mekane Yesus-kirken lokalt. Jeg har allerede fått forkynne i flere menigheter og «preaching places» i området. Foreløpig taler jeg på engelsk med oversettelse, men leser bibeltekstene på afaan oromo. Selv om vi samarbeider med verdens største lutherske kirke, er bare 0,07% av oromoer fra Bale evangelikale kristne, ifølge Joshua Project. Det blir spennende å se hvordan vi kan være med å nå dem.

Arbeidstillatelsene har av ulike grunner fremdeles uteblitt, og det ble en ny visum-tur ut av landet til Egypt. Av samme årsak må vi ut av landet til jul, men da blir det Norges-tur til familie og pinnekjøtt. Jeg er nå inne på mitt femte turistvisum i Etiopia, men håper det blir det siste.

Vi ber og håper på et litt mer stabilt år i 2025, i hvert fall ikke forårsaket av visum-problemer. Takk for all forbønn!

Nytt år på Fangekasa

Etter en flott sommersesong på Fangekasa er det nye styret i gang med et nytt «arbeidsår». Vi har så langt hatt to styremøter med evaluering av sommeren 2024, og de første skritt er tatt for å planlegge sommeren 2025 med en ny bibelcamping. Vi kan her og nå orientere om at bibelcampen neste år kommer til å gå over fire uker, fra uke 26 til og med uke 29.

Regionstyret har valgt nytt styre for ett år fra august 2024. To tidligere styremedlemmer har takket av, Thor Arne Moslått og Ole Kristian Tjernæs (sistnevnte er nå ansatt på Fangekasa)

ERNST JAN HALSNE

NYTT STYRE: Fra venstre: Linda Huse Søby (nestleder), Ernst Jan Halsne (styreleder), Karianne M. Pedersen, Morten Egeland (1. vara), Morten Stubberud, Vidar F. Johansen (daglig leder). Silje Knardal Johansen og Tormod Lund (2. vara) var ikke til stede da bildet ble tatt.

Nyttårsfestivalen

Nyttårsfestivalen blir dessverre ikke arrangert i år. Vi vil gjerne oppfordre ungdommer til å reise på alternative kristne nyttårsleirer. Eller kanskje ungdomslaget ditt skal arrangere nyttårsfest dette året?

Misjon25

Misjonssambandets generalforsamling til neste år går under navnet Misjon25, og arrangeres i Stavanger 8.–13. juli. Temaet er Livets lys. Hjertelig velkommen til neste års høydepunkt.

Regionårsmøte 2025

Regionårsmøtet i 2025 blir et éndagsarrangement. Velkommen til Fjellhaug skoler i Oslo for årsmøte 10. mai. Regionkonferansen kommer tilbake i 2026.

Kommende leirer

- 24.–26. januar 2025** | Vinterleir | Hurdal | 2.–7. trinn
- 7.–9. februar 2025** | Vinterleir | Solåsen | 2.–4. trinn
- 26.–28. februar 2025** | Vinterferieleir | Livoll | 2.–7. trinn
- 7.–9. mars 2025** | Glø'helg | Solåsen | TFU
- 7.–9. mars 2025** | Gangleir | Solbukta | 12-15 år
- 21.–23. mars 2025** | Påskeleir | Solåsen | 5.–7. trinn
- 28. mars–01. april 2025** | Påske for alle | Livoll | Familieleir
- 26.–27. april 2025** | **BBB-leir** | Solbukta | Barnebarn og besteforeldre
- 3.–4. mai 2025** | **BBB-leir** | Solåsen | Barnebarn og besteforeldre

Vi tar forbehold om endringer i programmet. Se nlm.no/leirost for oppdatert informasjon.

Personalendringer

André Hoelgaard har sagt opp sin stilling som leder for Ung:Disippel og hadde siste arbeidsdag 17. oktober.

Erlend Hanisch startet 21. oktober i stillingen som ungleder i Misjons-sambandet øst.

Ingrid Øi Amlie startet 15. oktober i 50 % prosjektstilling som barne- og ungdomsarbeider og leirinspirator. Stillingen er tilknyttet Solåsen leirsted.

Lisa Helen Egeland-Berg startet 15. september i 15 % prosjektstilling som sang- og musikkarbeider på Ungdomssenteret Spydeberg.

Sonja Leirvik fratrer i sin 40 % stilling som utviklingskonsulent ved regionkontoret og starter i en 60 % stilling som menighetsutvikler i Misjonshuset Tønsberg fra 1. januar 2025. Hun fortsetter i sin stilling som leir og lagskonsulent på Solåsen i 40 %.

Leder på leir

Kan du tenke deg å være frivillig leder på leir i region øst?

Scan QR-koden ...

... eller besøk nlm.no/leirost og send inn skjemaet.

Misjonssambandet